

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 9C/164/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615212018
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 11. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Pavlisová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7615212018.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, sudkyňou JUDr. Petrou Pavlisovou, v spore žalobcu: JG STORES s.r.o., so sídlom Spišská Nová Ves, Mlynská 39, IČO: 36188271, právne zastúpeného: Hudec s.r.o., Bratislava, Lazaretská 23, IČO: 36855260, proti žalovanému: SCP s.r.o., Žilina, Veľká Okružná 59A, IČO: 36292079, právne zastúpenému: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8A, IČO: 47232471, o zaplatenie 24.713,08 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 24.713,08 € spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % zo sumy 24.713,08 € od 17.2.2015 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobca má nárok na plnú náhradu trov konania proti žalovanému. O výške trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

odôvodnenie:

1. Dňa 26.2.2015 bolo na tunajší súd vo veci sp. zn. 4C/257/2014 doručené podanie JG STORES s.r.o. nazvané ako „Vzájomný návrh“. V konaní sp. zn. 4C/257/2014 JG STORES s.r.o. vystupoval ako žalovaný a SCP s.r.o. ako žalobca. Vo vzájomnom návrhu JG STORES s.r.o. žiadal, aby mu SCP s.r.o. zaplatil sumu 24.713,08 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % p. a. zo sumy 24.713,08 € od 17.2.2015 do zaplatenia, a to z dôvodu, že SCP s.r.o. svojím konaním mu po 24.2.2013 v rozpore so Zmluvou o nájme nebytových priestorov odňal užívacie právo k prenajatým priestorom, a tým mu spôsobil škodu. Súčasne JG STORES s.r.o. navrhol súdu spojiť jeho vzájomný návrh na spoločné konanie s konaním sp. zn. 4C/257/2014.

2. Tunajší súd uznesením sp. zn. 4C/257/2014-173 zo dňa 28.5.2015 vzájomný návrh na náhradu škody vo výške 24.713,08 Eur s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % ročne od 17.2.2015 do zaplatenia podaný dňa 24.2.2015 JG STORES s.r.o. vylúčil na samostatné konanie. Vec je vedená na tunajšom súde pod sp. zn. 9C/164/2016.

3. V konaní sp. zn. 9C/164/2016 na strane žalobcu vystupuje JG STORES s.r.o. a na strane žalovaného SCP s.r.o.

4. Žalobca v žalobe uviedol, že žalovaný mu svojím konaním po 24.2.2013 v rozpore so Zmluvou o nájme nebytových priestorov odňal užívacie právo k prenajatým priestorom, a tým mu spôsobil škodu. Žalobca žalovaného vyzval listom zo dňa 3.2.2015 na náhradu škody vo výške 24.713,08 € a to škodu 24.249,27 € spočívajúcu v úctovnej hodnote zariadenia predajne, ktorú v priestoroch inštalovali a ktoré chceli po skončení nájmu demontovať, čo im zo strany žalovaného nebolo umožnené a škodu 463,81 €, ktorá predstavuje 3/28-miny dojednaného a zaplateného nájomného za mesiac 2.2013, nakoľko im žalovaný

prostredníctvom strážnej služby znemožnil prenajaté priestory v období od 25.2.2013 do skončenia nájmu 28.2.2013 užívať. Žalovaného žalobca vyzýval a žiadal o sprístupnenie prenajatých priestorov a vydanie vecí, a to listami zo dňa 25.2.2013, 12.3.2013 a 21.5.2013. Zmluvou o nájme nebytových priestorov uzavretou medzi žalobcom a žalovaným dňa 1.10.2010 bol založený nájomný vzťah. Žalobca dňa 18.12.2012 zaslal žalovanému podľa čl. X ods. 1 písm. bb/ Zmluvy o nájme výpoveď, ktorú si žalovaný prevzal dňa 28.12.2012, pričom výpovedná lehota mala uplynúť dňa 28.2.2013. Po skončení nájmu žalobca mal záujem odstrániť svoje zariadenie predajne, vrátane podhládov, podláh, osvetlenia a transformátorov, ktoré chcel ďalej použiť v inej jeho predajni. Dňa 25.2.2013 žalovaný Zmluvu o nájme porušil a znemožnil žalobcovi a jeho podnájomcom užívanie predmetu nájmu s tvrdením, že má neuhradené pohľadávky po splatnosti, hoci tieto neexistujú a ani neexistovali vo februári 2013. Žalovaný takto porušil povinnosť podľa § 5 ods. 1 zákona o nájme a podnájme nebytových priestorov, ku ktorej sa zaviazal Zmluvou o nájme a svojim konaním žalobcovi spôsobil škodu. Žalovaný zodpovedná za škodu v zmysle § 373 Obchodného zákonníka, predstavujúcu náhradu za nemožnosť výkonu užívacieho práva prenajatého priestoru v čase od 25.2.2013 až 28.2.2013 a v účtovnej hodnote ich zariadení umiestnených v predmete nájmu, ktoré nemohli pre konanie žalovaného demontovať a odviezť. Na základe toho žalobcovi vznikla u žalovaného pohľadávka, ktorú si uplatnili dňa 3.2.2015 a stanovili lehotu na dobrovoľné plnenie dlhu do 15.2.2015. Lehota márne uplynula dňa 16.2.2015 a počnúc dňom 17.2.2015 sa žalovaný dostal do omeškania s povinnosťou nahradiť im škodu, a preto s odkazom na § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka žalobcovi patrí aj úrok z omeškania v zmysle § 1 ods. 2 Nariadenia vlády SR.

5. K vzájomnému návrhu bolo na tunajší súd doručené vyjadrenie SCP s.r.o. zo dňa 1.4.2015, ktorý namietal miestnu príslušnosť Okresného súdu Spišská Nová Ves pre konanie o vzájomnom návrhu, nakoľko tvrdené vstavané a investície sa majú nachádzať v OC T. G., a teda podľa jeho názoru je príslušným súdom na rozhodnutie o vzájomnom návrhu Okresný súd Prievidza. Žalovaný SCP s.r.o. uviedol, že evidoval voči žalobcovi viaceré splatné a neuhradené pohľadávky, a preto pristúpil k zaisteniu ich uhradenia formou uplatnenia záložného práva na hnuťelných veciach umiestnených v nebytových priestoroch prenajatých žalovanému. Žalovaný popiera akékoľvek nároky na náhradu škody zo strany žalobcu, nakoľko žalovaný postupoval len v intenciách zákona a aplikoval príslušné právne prostriedky na ochranu svojich práv a oprávnených nárokov voči žalobcovi. Porušenie povinností zo strany žalobcu viedlo k uplatneniu si záložného práva zo strany žalovaného. Žalovaný žiadal tunajší súd, aby vzájomný návrh vylúčil na samostatné konanie.

6. V dôsledku vnesenej námietky miestnej príslušnosti, Okresný súd Spišská Nová Ves postúpil vec Okresnému súdu Prievidza. Okresný súd Prievidza vyslovil nesúhlas s postúpením veci a predložil vec Krajskému súdu Trenčín. Krajský súd Trenčín uznesením sp. zn. 16Ncb/3/2016-47 zo dňa 31.3.2016 vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Prievidza s postúpením veci z Okresného súdu Spišská Nová Ves je dôvodný.

7. Uznesením sp. zn. 9C/164/2016-77 zo dňa 22.11.2016 tunajší súd nariadil zabezpečovacie opatrenie v znení: Na zabezpečenie pohľadávky žalobcu na náhradu škody vo výške 24.713,08 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,05 % p. a. zo sumy 24.713,08 eur od 17. 2. 2015 do zaplataenia a ďalšieho príslušenstva súd zriaďuje záložné právo na nasledovných nehnuteľnostiach žalovanej: 1/ stavbe súp. č. XXXX, D. G. T. G., druh stavby 14 - Budova obchodu a služieb, postavenej na parc. č. XXXX/XX a na parc. č. XXXX/XX, katastrálne územie G..

2/ pozemkoch

- parcela reg. C č. XXXX/X o výmere 8086 m², druh pozemku Ostatné plochy,
- parcela reg. C č. XXXX/X o výmere 3885 m², druh pozemku Ostatné plochy,
- parcela reg. C č. XXXX/XX o výmere 1411 m², druh pozemku Ostatné plochy,
- parcela reg. C č. XXXX/XX o výmere 8184 m², druh pozemku Zastavané plochy a nádvoría,
- parcela reg. C č. XXXX/XX o výmere 2289 m², druh pozemku Ostatné plochy,
- parcela reg. C č. XXXX/XX o výmere 2924 m², druh pozemku Zastavané plochy a nádvoría,
- parcela reg. C č. XXXX/XX o výmere 62 m², druh pozemku Zastavané plochy a nádvoría,
- parcela reg. C č. XXXX/X o výmere 1514 m², druh pozemku Ostatné plochy,
- parcela reg. C č. XXXX/X o výmere 461 m², druh pozemku Ostatné plochy, nehnuteľnosti, ktoré sú spoločne zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vedenom pre kat. územie G. Okresným úradom Prievidza, katastrálnym odborom a o trovách konania súd rozhodne v konečnom rozsudku.

8. Proti zabezpečovaciemu opatreniu podal žalovaný SCP s.r.o. odvolanie.

9. Krajský súd Košice uznesením sp. zn. 2Co/15/2017-101 zo dňa 31.1.2017 potvrdil uznesenie tunajšieho súdu o nariadení zabezpečovacieho opatrenia. Rozhodnutie tunajšieho súdu v spojení s uznesením Krajského súdu Košice tak nadobudlo právoplatnosť dňa 16.2.2017.

10. Žalobca vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.4.2017 uviedol, že žalovaná uvádza podľa čl. 10, bod 1 písm. bb/ Zmluvy o nájme nebytových priestorov uzavretej medzi sporovými stranami dňa 1.10.2010, kde je upravená možnosť výpovede zo strany nájomcu, ak obrat v predmete nájmu nedosiahne sumu 800 €/m²/rok. Ide o zmluvné dojednanie, na základe ktorého dali žalovanej dňa 28.12.2012 výpoveď. Žalovaná tvrdí, že žalobca mal pri skončení nájmu povinnosť hodnoverným spôsobom preukázať svoje tvrdenia o splnení predpokladov na vypovedanie nájomnej zmluvy. Žalovaná tiež tvrdí, že to žalobcovi v rámci komunikácie viackrát uviedla. Podľa žalobcu žiadne zmluvné ani zákonné ustanovenie im neukladá a ani neukladalo povinnosť „hodnoverným spôsobom preukazovať tvrdenia o splnení predpokladov na vypovedanie nájomnej zmluvy.“ Podľa čl. IV Zmluvy o nájme, nájomca je povinný poskytnúť prenajímateľovi písomne, vždy do 3 kalendárnych dní od konca každého mesiaca pravdivé, presné a úplné informácie (výkazy) o výške čistého obratu dosiahnutého nájomcom v predmete nájmu za každý uplynulý mesiac trvania nájmu, a to v rozsahu podľa Prílohy č. 4 tejto zmluvy. Nájomca súhlasí s tým, že prenajímateľ má právo priamo alebo prostredníctvom určených auditorov na vykonanie auditu kníh, správ o vyúčtovaniach a analýz nájomcu, ktoré sa týkajú predmetu nájmu, a to 1 x v kalendárnom roku za predchádzajúci kalendárny rok. Existencia povinnosti nájomcu za úhradu nájomného z obratu bude prenajímateľom na základe údajov oznámených nájomcom zisťovaná pre potreby prenajímateľa pravidelne raz za kalendárny mesiac (mesačné vyúčtovanie nájomného). Na základe uvedeného mala žalovaná všetky potrebné informácie priamo dostupné a sama každý mesiac vyhodnocovala výšku obratu, ktorú následne verifikovala, resp. mohla kedykoľvek verifikovať. Žalovanej na jej žiadosť dodatočne predložili správu audítora. Skončenie nájomného vzťahu nastalo už dňa 28.2.2013. Žalovaná im dňa 25.2.2013 jednostranne znemožnila výkon užívacieho práva, napriek tomu sa voči nim domáhala zaplata nájmomného, čo je riešené v konaní sp. zn. 4C/257/2014. V deň 25.2.2013 žalovaná vo svojich listoch tvrdila existenciu úplne odlišných (domnelých) pohľadávok, ako sa domáha priznať v konaní sp. zn. 4C/257/2014. Dôkazy o výške škody 24.249,27 € spočívajú v účtovnej hodnote zariadenia predajne, ktoré v danej predajni inštalovali. Suma bez DPH pozostáva: 9.775,87 € za dodaný tovar od spoločnosti W. D..O..M., 2.640 € za tovar dodaný spoločnosťou D. Q., D..O..M., 7.244,88 € za tovar dodaný spoločnosťou I. N. D. D..O..M., 7.553,52 € za podhlady do M. T. G. od spoločnosti W. D..O..M., 210 € za prepravu tovaru spoločnosťou B. D., D..O..M., 160 € za prepravu dlažby spoločnosťou L. Š. B.. Škodou je aj suma 463,81 €, čo predstavuje 3/28-miny dojednaného nájomného za mesiac 2.2013, nakoľko im žalovaná prostredníctvom strážnej služby znemožnila prenajaté priestory od 25.2.2013 do skončenia nájmu dňa 28.2.2013 užívať. Suma je vypočítaná z mesačného nájomného vo výške 9 € za m² dojednaného nájomného v nájomnej zmluve v čl. IV bod 1.1.1., t. j. 9 x 481 = 4.329 x 3/28 = 463,82 €. Nájomné za 2.2013 bolo uhradené v plnej výške zo zábezpeky, ktorú žalobca započítal zápočtom zo dňa 11.2.2013.

11. Dňa 18.4.2017 bolo na tunajší súd doručené Dovolanie žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu Košice sp. zn. 2Co/15/2017 vo veci nariadenia zabezpečovacieho opatrenia.

12. Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesením sp. zn. 2Cdo/1/2018 zo dňa 28.2.2018 dovolanie odmietol. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 23.1.2019.

13. V podaní zo dňa 18.6.2019 žalobca doplnil, že základ právnej argumentácie je rovnaký ako v spise Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 4C/257/2014. Vzhľadom k tomu, že v ich podkladoch sa im podarilo dohľadať originál faktúry č. 9012002254 zo dňa 1.11.2012, tak túto predložili v tomto konaní a súčasne žalobca opakuje tvrdenia z konania sp. zn. 4C/257/2014 a to, že nie je im známe, že faktúra č. 9012002254 zo dňa 1.11.2012 bolo doručená elektronicky. Pochybnosť o elektronickom spôsobe doručenia vyvoláva už dôkaz produkovaný žalovaným, keď faktúra vystavená dňa 1.11.2012 mala byť doručená emailom už dňa 30.10.2012 (deň pred jej vystavením). Faktúra č. 9012002254 bola žalobcom uhradená na základe jej doručenia poštou na adresu sídla dňa 5.11.2012. Uvedená uhradená faktúra obsahuje odlišnú pečiatku a podpis žalovaného a tiež odlišné grafické rozloženie textu.

14. Súd vo veci nariadil pojednávanie a vykonal dokazovanie, vypočul právnych zástupcov žalobcu a žalovaného, oboznámil sa s listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

15. V konaní neboli vypočutí ako účastníci konania konatelia spoločností, nakoľko zo strán účastníkov sporu nebol podaný takýto návrh a vzhľadom na to, že obe strany sporu sú právnické osoby, ktoré majú svojich právnych zástupcov, súd nepovažoval vylúčenie štatutárnych zástupcov za potrebné.

16. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní uviedol, že trvá na celom návrhu. Podaním zo dňa 24.2.2015 si žalobca uplatnil majetkový nárok voči žalovanej na náhradu škody v dôsledku porušenia zmluvných povinností dojednaných v nájomnej zmluve zo dňa 1.10.2010, a to dňom 25.2.2013, kedy žalovaná v pozícii prenajímateľa znemožnila žalobcovi ako nájomcovi pokračovať vo výkone jeho užívateľských práv v priestore v obchodného centra T. E. G.. V dôsledku toho žalobca utrpel škodu v podobe zaplateného nájomného za celý február 2013, pričom ostatné 3 dni 26 až 28/2013 prenajatý priestor užívať nemohol. Nemohol navyše demontovať investíciu do uvedeného nebytového priestoru, ktorú vykonal v septembri a októbri 2010 pred otvorením obchodnej prevádzky. Okrem zaplatenej časti nájomného za obdobie, kedy to nemohol užívať, si uplatňuje aj účtovnú hodnotu vykonanej investície, ktorú by bol býval použil v inej zo svojich prevádzok SR a ČR. Žalovaná nárok poprela vo svojom podaní zo dňa 9.4.2015, kedy spochybnila porušenie svojich právnych povinností argumentujúc obdobne ako v spore sp. zn. 4C/257/2014. Pretože sa žalobca domnieva, že preukázal ako existenciu škody, jej výšku a aj príčinnú súvislosť medzi porušením právnych povinností a spôsobenou škodou, na žalobe trvá, ako aj na plnej náhrade trov konania.

17. Právny zástupca žalovaného uviedol, že žalovaný sa domnieva, že nárok žalobcu je nedôvodný. Nárok podľa právneho názoru žalobcu spočíva v nároku na náhradu škody. Tento nárok má byť kvalifikovaný iným spôsobom. V prípade, že bude súd pokračovať v žalobe o náhradu škody, žiada žalobu zamietnuť, pretože žalobca vychádza z toho, že mu bolo znemožnené užívať predmet nájmu dňa 25.2.2013. Nedošlo k znemožneniu užívania a došlo k uplatneniu záložného práva na hnuťelné veci nachádzajúce sa v predmete nájmu v zmysle § 672 Občianskeho zákonníka, t.j. že nie je daný predpoklad pre náhradu škody, a to protiprávnosť konania zo strany žalovaného. Namietajú výšku náhrady škody, podľa žalobcom tvrdenej výšky sa nejedná o účtovnú hodnotu vybavenia prevádzky, ide o tabuľku s položkami 1-10 v celkovej hodnote 27.584,27 €. Táto výška bola v žalobe znížená o odpisy vo výške 3.335 € za dobu trvania nájmu od októbra 2010 do konca februára 2013. Táto doba odpisovania, o ktorú žalobca znížil účtovnú hodnotu vecí, nezodpovedá účtovným a ani daňovým predpisom a žalobca ani neuviedol, akým spôsobom a akú odpisovú dobu použil pri znížení hodnoty hnuťelných vecí. Do tejto hodnoty žalobca zahrnul aj sumu na dopravné náklady v celkovej sume 370 €, ide o položku č. 3 a 10 z tabuľky, ktoré podľa názoru žalovaného mali byť odpísané v prvom roku trvania nájmu. Zároveň žalovaný má vážne pochybnosti o navýšenej výške sumy za odhady, ktoré boli dodané spoločnosťou W. D.O..M., pričom sa jedná o spriaznenú spoločnosť so žalobcom. Ide o položku č. 4 vo výške 9.775,87 €. Domnieva sa, že v tejto časti je nárok nepreukázaný zo strany žalobcu a nie je preskúmateľný vzhľadom na predložené doklady. Čo sa týka druhej časti nároku na zaplatenie pomernej časti uhradeného nájomného, v tejto časti považuje nárok tiež za neopodstatnený, pretože nedošlo k uhradeniu nájomného za obdobie február 2013 zo strany nájomcu, čo bolo aj dôvodom pre zadržanie vecí. Žiada preto žalobu zamietnuť z dôvodu, že nedošlo k protiprávnemu konaniu, nebola preukázaná výška náhrady škody, nedošlo k vzniku škody a chýba aj súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a žiada, aby súd priznal žalovanému náhradu trov konania.

18. Právny zástupca žalobcu uviedol, že ak má žalovaná strana pochybnosti, nech prednesie svoju právnu kvalifikáciu. K otázke toho, že išlo o uplatnenie záložného práva, a nie o porušenie právnej povinnosti, je to prejudiciálna otázka, táto skutočnosť je súdu zo strany žalobcu dokazovaná v jeho replike zo dňa 7.4.2017 a jednak je to otázka prejudiciálna, ktorú napokon tunajší súd riešil aj v konaní sp. zn. 4C/257/2014, je to teda otázka toho, z akého dôvodu žalovaná strana ako prenajímateľ sa rozhodol neakceptovať skončenie zmluvného vzťahu a tvrdil, že existujú nezaplatené faktúry, záväzky po splatnosti na strane žalobcu, v dôsledku ktorého si uplatňoval záložné právo z pozície prenajímateľa. O tom, že neexistujú a neexistovali žiadne záväzky po splatnosti, ktoré by oprávňovali žalovaného ako prenajímateľa vykonať jeho právo podľa § 672 Občianskeho zákonníka, už bolo predmetom konania sp. zn. 4C /257/2014 a odkazuje na tam zistený skutkový stav, ktorý nesvedčí tvrdeniu žalovanej. Nie je pravdou, že by existovali vo februári 2013 splatné záväzky žalobcu voči žalovanému, ktoré by bolo možné zabezpečiť tak, ako to urobil žalovaný. Preto trvajú na argumentácii žaloby, že k

odňatiu užívacieho práva došlo bezdôvodne, a teda v rozpore so zmluvou, teda nezákonne. Tým je podľa ich názoru splnený predpoklad porušenia právnych povinností na strane žalovaného ako škodcu. K námietke výšky náhrady škody žalobca uvádza, že žalovaná mala 5 príležitostí namietať výšku uplatnenej škody, urobila tak až dnes po viac ako 4 rokoch súdneho sporu. V podrobnostiach nenamietala výšku škody vo februári 2015, kedy dňa 4.2.2015 obdržala výzvu na náhradu škody, na tú nereagovala vôbec, nenamietala uplatnenú výšku škody vo svojom vyjadrení zo dňa 9.4.2015, nenamietala uplatnenú výšku na pojednávaní vo veci sp. zn. 4C/257/2014 dňa 16.4.2015, nenamietala výšku uplatnenej škody ani vo svojom odvolaní voči neodkladnému zabezpečovaciemu opatreniu zo dňa 14.12.2016 a nenamietala uplatnenú výšku škody ani na základe ich repliky zo dňa 7.4.2017. Za plného použitia CSP ide o nespornú právnu skutočnosť, ktorú netreba ďalej preukazovať. Žalovaný mal svoje procesné práva využívať riadne a včas ako mu to ukladá CSP. Žalovaná strana sa živí prenájmom obchodných priestorov, to znamená, že vie, že odpisy nehnuteľností v roku 2010 boli zákonom upravené na 20 rokov - tento výsledok je jednoznačný aj z prílohy z výzvy na náhradu škody, pretože jednoduchou matematickou operáciou 3.335 € delene 29 mesiacov, sú vyčíslené odpisy za rok 2011, 2012, 3 mesiace 2010, 2 mesiace 2013, spolu 21 mesiacov, a dospeje sa k číslu 115 € mesačne a keď číslo 27.584 delíme číslom 115, máme sumu 20 x 12, to znamená 20 rokov. Tvrdenie o tom, že nie je zjavné, ako boli vykonané účtovné odpisy podľa názoru žalobcu neobstoja. K výhrade ohľadom potreby odpísať položky 3 a 10 v prvom roku odpisovania, je otázka špecifická. Na čo čakal žalovaný 5 rokov, mal to spraviť pred pojednávaním, všetci by sa pripravili a zachovali rovnosť zbraní. Ak ide o spochybnenie položky číslo 4, a ak ide o spochybnenie nejakého konkrétneho tvrdenia, CSP ukladá povinnosť druhej strane, aby predložila svoje vlastné tvrdenie, to znamená, že keďže také tvrdenie absentuje, považuje to spochybnenie za právne irelevantné a žiada súd, aby naň neprihliadal s ohľadom na procesné správanie žalovanej strany, s ohľadom na prednes, teda na nedodržanie zásad CSP.

19. Právny zástupca žalovaného uviedol, že neexistovali v čase zadržania hnutelných vecí žiadne splatné pohľadávky, že táto vec ešte nebola právoplatne ukončená v osobitnom samostatnom konaní, ktoré prebieha na tunajšom súde pod sp. zn. 4C/257/2014. Čo sa týka námietky, že za uplatnenie záložného práva zo strany žalovaného voči žalobcovi a jeho hnutelným veciam je prejudiciálnou otázkou, ktorá už bola vyriešená, namieta, že konanie, ktoré prebehlo k tejto otázke a právoplatne skončilo, sa netýkalo účastníka na strane žalobcu. Táto otázka je stále platne nastolená a existuje voči žalobcovi, v spise sú jasne uvedené pohľadávky, pre ktoré bolo záložné právo uplatnené a doteraz neboli všetky tieto pohľadávky spochybnené, alebo nebolo preukázané zo strany žalobcu, že by zanikli tak ako to tvrdí žalobca v tomto konaní. Preto sa domnieva, že tu neexistuje predpoklad pre podanú žalobu o náhradu škody, lebo konanie, ktorým žalovaný zadržal hnutelné veci ako sú definované v žalobe, bolo v súlade s právnym poriadkom. K námietke, že žalovaný až po 4 rokoch spochybnil výšku škody v časti odpisov účtovnej hodnoty hnutelných vecí, uvádza, že je na rozhodnutí žalovaného, kedy takú procesnú obranu uplatní, v žiadnom prípade nejde o spochybnenie rovnosti strán.

20. Právny zástupca žalobcu uviedol, že k uplatnenej výhrade o tom, že žiadna z faktúr, v dôsledku ktorých malo dôjsť k výkonu záložného práva na strane žalovanej, sa nezakladá na pravde, bola komunikovaná už pri vzniku problémov vo februári 2013, a to v liste adresovanom žalovanej strane z kancelárie JUDr. Jaroslava Čolláka, ktoré je súčasťou spisu. Objasňuje, ako a kedy bola ktorá z faktúr uhradená, rovnako vysvetľuje, a to je niečo čo bolo predmetom už konania pred súdom sp. zn. 4C/257/2014, jednak neopodstatnenosť poslednej z menovaných faktúr nájomného účtovaného za marec 2013, v marci 2013 už neexistoval zmluvný vzťah, skončil uplynutím výpovednej lehoty 28.2.2013, toto je sporná skutočnosť medzi stranami. A jednak nedôvodnosť faktúry v rámci listu žalovanej zo dňa 25.2. pod položkou 2 a 3, spolu v hodnote 434,33 €. Dôkaz o tom, ako boli uhradené jednotlivé nesporné faktúry, je súčasťou súdneho spisu, žalovaná strana to predložila vo svojej replike. Je na mieste, aby na to žalovaná strana kvalifikovane reagovala, ak to spochybňuje. Strana žaloby naďalej tvrdí, že nie je pravda, že by k 25.2.2013 existovali záväzky po splatnosti voči žalovanej strane.

21. Právny zástupca žalovaného uviedol, že k námietke, že neexistovali zmluvné záväzky v danom čase, keď bolo uplatnené záložné právo na hnutelné veci na základe rozsudku, ktorý žalobca predložil z roku 2017, sú vymenované v tom čase existujúce splatné záväzky, ktoré neboli uhradené. To, že došlo prípadne následne k nejakej úhrade, príp. niekto tvrdí, že urobil jednostranné započítanie, ktoré ale zmluva nepovoľuje, to bolo až neskôr, ide o to, že v čase zadržania vecí neexistovala protiprávnosť tohto úkonu. Vzhľadom na námietku žalobcu, že existuje list JUDr. Čolláka, predpokladá, že ide o stanovisko k vyjadreniu zo dňa 25.2.2013, tak tu oznamuje žalovanej, že došlo k postupnej úhrade jednotlivých

záväzkov, ale je viditeľné, že na str. 2 sa uvádza: „...dohoda o započítaní so zábezpekou dňa 11.2.2013 - 5.723,90 € zaslaná mailom na odsúhlasenie, do dnešného dňa neprišla odpoveď, t. j. do 25.2.2013“. Minimálne v tejto časti samotný právny zástupca žalobcu potvrdil, že nebol v tejto časti odsúhlasený zápočet zábezpeky s faktúrou č. 9213000043 nájom a PVN 02/2013 vo výške 7.734,48 €. Podľa zmluvy o nájme nájomca nie je oprávnený jednostranne započítavať svoje pohľadávky zo zábezpeky. Poukazuje na čl. V bod 3 zmluvy o nájme „Prenajímateľ je oprávnený...“ K dobe odpisovania, ktorá podľa tvrdenia PZ žalobcu išlo o odpisovanie počas doby 10 rokov, toto žalobca len vyvodil z toho, že si vyráťal podiel rôznych súm, nikdy to však nepreukázal, že či na také odpisovanie 20 rokov je spoločnosť žalobcu oprávnená a či si naozaj také odpisy uplatnila vo svojom účtovníctve. Štandardne býva pravidlom, že si nájomcovia nejaké náklady, ktoré vynaložia na predmet nájmu, odpisujú počas doby trvania nájmu, podľa zmluvy o nájme medzi žalobcom a žalovaným bola doba dohodnutá na 10 rokov. Minimálne šiesta faktúra (čl. 124 spisu) na sumu 7.734,48 € nebola uhradená. Právny nárok, ktorý si uplatnil žalovaný, vyplýval zo zákona § 672 Občianskeho zákonníka a vyplýval aj z toho, že prenajímateľ nemá povinnosť využiť a urobiť zápočet so zábezpekou, je to jeho právo, aby taký zápočet vykonal ako vyplýva z čl. V ods. 3 zmluvy.

22. Právny zástupca žalobcu po odročujúcom pojednávaní zaslal na tunajší súd podanie zo dňa 30.9.2019 ako doplnenie dôkazov, kde k výhradám žalovaného na pojednávaní dňa 8.8.2019 uviedol, že otázka výšky odpisov, doby odpisovania a dopravných nákladov ako súčasť odpisov je upravená všeobecne záväznými právnymi predpismi (v zmysle § 27 ods. 1 zákona č. 595/2003 Z. z. o dani z príjmov v spojení s prílohou č. 1 k cit. zákonu - 4. odpisová skupina). Strany sa v zmysle nájmovej zmluvy dohodli, že žalobca - nájomca má právo uplatniť vo svojom účtovníctve príslušné účtovné odpisy vlastných investícií do predmetu nájmu, ktoré všetky vykonal práve a len so súhlasom žalovaného - prenajímateľa. Išlo o odpisovanie v zmysle zákona so súhlasom prenajímateľa, nie o osobitný, odlišný spôsob odpisovania. Žalovaný investície žalobcu bezodplatne užíva dodnes, o čom svedčí fotodokumentácia z augusta 2019 - doložená do spisu na CD-rome. Žalovaný uplatňoval záložné právo na základe údajne neuhradených faktúr, ktoré ale boli všetky uhradené a to:

- č. 9012001825 nájomné 10/2012 - uhradená 14.11.2012
- č. 9012002085 chlad 1-7-/2012 - neuhradená - sporná - nepreukázaný nárok
- č. 9012002131 teplo 1-7/2012 - neuhradená - sporná - nepreukázaný nárok
- č. 9012002254 nájomné 12/2012 - uhradená 5.12.2012
- č. 9012002320 nájomné 1/2013 - uhradená 18.12.2012
- č. 9012002320 nájomné 1/2013 - uhradená 18.12.2012
- č. 9013000043 nájomné 2/2013 - uhradená 11.2.2013+8.2.2013
- č. 9013000110 nájomné 3/213 - neuhradená - nedôvodná pre skončenie nájmu

23. Na pojednávaní dňa 21.10.2019, ktoré súd vykonal v neprítomnosti žalovaného a jeho právneho zástupcu za splnenia zákonných podmienok, právny zástupca žalobcu uviedol, že trvá na svojich vyjadreniach, CD nosič bol zaslaný aj protistrane. Chce poukázať na vyjadrenie zo dňa 30.9.2019 a to na prvej strane pod čiarou, kde je uvedené „ 4. odpisová skupina“ - má tým na mysli odpisovanie nehnuteľností v danom čase v dĺžke 20 rokov. V čase začatia odpisovania poznal zákon o dani z príjmov práve 4 odpisové skupiny. Ak W.. J. vo svojej správe zo dňa 8.10.2019 uvádza piatu odpisovú skupinu, konštatuje tak v zmysle aktuálneho znenia zákona. A takisto uvádza dĺžku odpisovania 20 rokov. Je nesporné, o čom sa zhodli obe strany, že časť fa č. 9013000043 a to v sume 5.723,90 € bola uhradená započítaním na strane nájomcu. Žalobou sa domáha priznania žalovanej sumy so zákonným úrokom z omeškania, titulom náhrady škody, ktorú spôsobil žalovaný, to znamená prenajímateľ, keď v čase, kedy mu bola doručená výpoveď z nájmu zo strany žalobcu ako nájomcu, túto neakceptoval, resp. akceptoval k inému dátumu a následne počas plynutia výpovednej doby t.j. počas trvania nájmovej vzťahu, porušil svoju zmluvnú povinnosť a znemožnil ďalší výkon užívacieho práva prenajatého nebytového priestoru. Tým súčasne znemožnil aj demontáž zariadenia nebytového priestoru, inštalovaného žalobcom, ktoré mal žalobca v úmysle demontovať a použiť v inej svojej prevádzke mimo nebytového priestoru v G.. V dôsledku toho žaloba tvrdí, že jej vznikla škoda spočívajúca jednak v náhrade za nemožnosť užívania nebytového priestoru v rozsahu troch kalendárnych dní a zároveň náhrada v rozsahu neodpísanej investície do nebytového priestoru, ktorú by žalobca použil v inom nebytovom priestore. Uplynutím lehoty určenej listom doručeným žalovanému sa žalovaný zároveň dostal do omeškania a preto žalobca žiada súd aj o priznanie zákonného úroku z omeškania z dlžnej sumy (spôsobenej škody) až do zaplatenia. Pohľadom obrany žalovaného ktorý tvrdí, že nešlo o porušenie zmluvných povinností, ale o výkon

práva, žaloba odkazuje jednak na konanie sp. zn. 4C/257/2014 tunajšieho súdu, a jednak na predložené dôkazy, t.j. dokumentáciu k jednotlivým faktúram žalovaného, ktoré podľa tvrdenia žalovaného mali byť dôvodom pre výkon zádržného, či záložného práva. Žaloba tvrdí a domnieva sa, že preukázala, že nešlo o výkon práva na strane žalovaného, ale o porušenie zmluvných povinností, pričom zároveň odkazuje aj na povinnosť v obchodnoprávných vzťahoch dodržiavať poctivý obchodný styk, a to na margo zabezpečenia časti pohľadávky na nájomnom za mesiac február 2013. Preto žaloba navrhuje súdu, aby nárok priznala vrátane jeho príslušenstva a rovnako aby priznala plnú náhradu trov konania.

24. Zo Zmluvy o nájme nebytových priestorov uzatvorenej podľa zák. č. 116/1990 Zb. medzi zmluvnými stranami, a to prenajímateľom SCP s.r.o a nájomcom Obuv Luna s.r.o. t. č. JG STORES s.r.o. zo dňa 1.10.2010 vyplynulo, že prenajímateľ ako vlastník M. T. E. G. prenajal nájomcovi nebytové priestory s označením č. 2.15. a 2.13 o celkovej výmere 481 m², nachádzajúce sa na 1. nadzemnom podlaží. Účelom nájmu bol predaj topánok a módy v prevádzkach nájomcu I. N. S. Q. I.. Zmluva bola uzavretá na dobu určitú, a to na dobu 10 rokov s tým, že doba nájmného vzťahu začína plynúť odo dňa otvorenia jednotky pre verejnosť, najneskôr však uplynutím 4 týždňov od odovzdania Predmetu nájmu Nájomcovi, čo nastane skôr. Nájomné pozostáva zo základného nájmného a z nájmného z obratu (čl. IV Zmluvy). Ak presiahne čiastka vypočítaná ako 8 % ročného čistého obratu Nájomcu v rámci príslušného kalendárneho roka výšku základného ročného nájmného (bez DPH) za zhodné obdobie, zaväzuje sa Nájomca hradiť k základnému nájmnému tiež nájmné z obratu, ktorého výška sa určí ako rozdiel 8 % Nájomcovho ročného čistého obratu a ročného základného nájmného (bez DPH) za príslušný kalendárny rok. Nájomca je povinný poskytnúť prenajímateľovi písomne vždy do 3 kalendárnych dní od konca každého mesiaca pravdivé, presné a úplné informácie (výkazy) o výške čistého obratu dosiahnutého nájomcom v predmete nájmu za každý uplynulý mesiac trvania nájmu, a to v rozsahu podľa Prílohy č. 4 tejto zmluvy. Nájomca súhlasí s tým, že prenajímateľ má právo priamo alebo prostredníctvom určených audítorov na vykonanie auditu kníh, správ o vyúčtovaniach a analýz nájomcu, ktoré sa týkajú predmetu nájmu, a to 1 x v kalendárnom roku za predchádzajúci kalendárny rok. Existencia povinnosti nájomcu za úhradu nájmného z obratu bude prenajímateľom na základe údajov oznámených nájomcom zisťovaná pre potreby prenajímateľa pravidelne raz za kalendárny mesiac (mesačné vyúčtovanie nájmného). Nájomca poskytol prenajímateľovi preddavok vo výške 5.723,90 Eur, ktorého výška predstavuje základné mesačné nájmné a výšku mesačnej zálohovej platby poplatku na prevádzkové náklady. Prevádzkové náklady sú uvedené v čl. VI. Zmluvy a sú to najmä náklady na: energie na vykurovanie, chladenie, osvetlenie spoločných priestorov... Zmluvu možno ukončiť podľa čl. X. zo strany nájomcu aj vtedy, ak obrat v predmete nájmu nedosiahne sumu 800 Eur/m²/rok. Výpovedná lehota pre výpoveď zo strany nájomcu je dvojmesačná a zo strany prenajímateľa je jednomesačná a začína plynúť od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola písomná výpoveď doručená druhej zmluvnej strane. V čl. XII ods. 2 je uvedené, že táto zmluva predstavuje konečný a úplný dohovor medzi stranami a ruší všetky predchádzajúce ústne i písomné dohody. Všetky zmeny a dodatky tejto Zmluvy musia byť v písomnej forme a musia byť podpísané obidvoma zmluvnými stranami. Podľa ods. 4 Doručovanie pre účely Zmluvy sa vykonáva a považuje za platne a účinne vykonané vtedy, ak sa doručuje na poslednú známu adresu sídla zmluvnej strany, ktorá bola ako posledná známa adresa sídla touto zmluvnou stranou oznámená (prípadne vyplýva zo vzájomnej korešpondencie alebo zmluvných dokladov ako posledná). Obe zmluvné strany sa zaväzujú vzájomne si aj písomne oznamovať zmenu adresy sídla bez zbytočného odkladu. Doručenie nájomcovi je riadne (platne a účinne) vykonané aj vtedy, ak prenajímateľ doručuje na adresu nájomcu v predmete nájmu určenom podľa zmluvy.

25. Z Oznámenia o vykonaní vzájomného zápočtu pohľadávok a záväzkov v zmysle § 358 a násl. Zákona č. 513/1991 Zb. zo dňa 11.2.2013 vyplynulo, že Obuv Luna, s.r.o. už JG Stores s.r.o. s CCP s.r.o. započítala sumu 5.723,90 €.

26. Z Výpovede Zmluvy o nájme nebytových priestorov zo dňa 18.12.2012 vyplynulo, že žalobca (nájomca) v súlade s ust. Čl. X ods. 1 písm. bb/ Zmluvy nájme nebytových priestorov zo dňa 1.10.2010 dal výpoveď z dôvodu nedosiahnutia obratu v predmete nájmu 800 Eur/m²/rok.

27. Podľa doručenky si žalovaný prevzal výpoveď dňa 28.2.2012, čo potvrdil svojím podpisom.

28. Z Výzvy na náhradu škody zo dňa 3.2.2015 vyplynulo, že žalobca vyzval žalovaného listom na náhradu škody. K výzve pripojil aj tabuľku o výške škody na vykonanej investícii v sume 24.249,27 €. Vo

výzve žalobca vyzval žalovaného na úhradu škody v lehote do 15.2.2015. Podľa doručenky žalovaný výzvu na úhradu škody prevzal dňa 4.2.2015.

29. Z Oznámenia o výkone záložného práva zo dňa 25.2.2013 vyplynulo, že žalovaný SCP, s.r.o. zaslal uvedené oznámenie žalobcovi (ešte LUNA, s.r.o.) s tým, že eviduje voči žalobcovi ku dňu oznámenia nesplatené pohľadávky podľa priloženej tabuľky. Vzhľadom na uvedené za účelom zabezpečenia svojich splatných pohľadávok z titulu nájomného uplatnil žalovaný voči žalobcovi záložné právo k hnutelným veciam, nachádzajúcim sa v OC T. G..

30. Zo žalobcom predložených vyjadrení a dokladov vyplynulo, že pohľadávky žalobcu voči žalovanému boli uhradené, o čom žalobca doložil do spisu prehľad úhrad, čo sa týka faktúry č. 9012001825 vo výške 7.734,48 €, faktúry č. 9012002254 vo výške 7.734,48 €, faktúry č. 9012002320 vo výške 7.734,48 €, faktúry č. 9013000043 vo výške 7.734,48 € a faktúra č. 9013000110 vo výške 7.734,48 € bola zaslaná späť 11.2.2013 z dôvodu ukončenia nájmu dňa 28.2.2013 výpoveďou nájomcu (čl. 219,220 spisu).

31. K výške škody žalobca uviedol, že táto pozostáva v účtovnej hodnote zariadenia predajne (faktúry na čl. 130 až 135 súdneho spisu) a vyjadrenie a vyčíslenie žalobcu na čl. 122) vo svojom vyjadrení doručenom súdu dňa 12.4.2017, t. j. suma 24.249,27 € a ďalšia škoda v sume 463,81 € čo predstavuje 3/28-miny dojednaného nájomného za mesiac február 2013, nakoľko im žalovaná prostredníctvom strážnej služby znemožnila prenajaté priestory od 25.2.2013 do skončenia nájmu dňa 28.2.2013 užívať. Suma je vypočítaná z mesačného nájomného vo výške 9 € za m² dojednaného nájomného v nájomnej zmluve v čl. IV bod 1.1.1., t. j. $9 \times 481 = 4.329 \times 3/28 = 463,82 \text{ €}$. Nájomné za 2.2013 bolo uhradené v plnej výške zo zábezpeky, ktorú žalobca započítal zápočtom zo dňa 11.2.2013.

32. Podľa § 261 ods. 1 Obchodného zákonníka, táto časť zákona upravuje záväzkové vzťahy medzi podnikateľmi, ak pri ich vzniku je zrejmé s prihliadnutím na všetky okolnosti, že sa týkajú ich podnikateľskej činnosti.

33. Podľa § 261 ods. 9 Obchodného zákonníka, zmluvy medzi osobami uvedenými v odsekoch 1 a 2, ktoré nie sú upravené v hlave II tejto časti zákona, a sú upravené ako zmluvný typ v Občianskom zákonníku, spravujú sa príslušnými ustanoveniami o tomto zmluvnom type v Občianskom zákonníku a týmto zákonom.

34. Podľa § 720 Občianskeho zákonníka nájom a podnájom nebytových priestorov upravuje osobitný zákon, t. j. zákon č. 116/1990 Zb. o nájme a podnájme nebytových priestorov.

35. Podľa § 373 Obchodného zákonníka, kto poruší svoju povinnosť zo záväzkového vzťahu, je povinný nahradiť škodu tým spôsobenú druhej strane, ibaže preukáže, že porušenie povinností bolo spôsobené okolnosťami vylučujúcimi zodpovednosť.

36. Podľa § 378 Obchodného zákonníka, škoda sa nahrádza v peniazoch, ak však o to oprávnená strana požiada a ak je to možné a obvyklé, nahrádza sa škoda uvedením do predošlého stavu.

37. Podľa § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka, ak je dlžník v omeškaní so splnením peňažného záväzku alebo jeho časti, vzniká veriteľovi, ktorý si splnil svoje zákonné a zmluvné povinnosti, právo požadovať z nezaplatenej sumy úroky z omeškania vo výške dohodnutej v zmluve, a to bez potreby osobitného upozornenia.

38. Podľa § 369 ods. 2 Obchodného zákonníka, ak výška úrokov z omeškania nebola dohodnutá, dlžník je povinný platiť úroky z omeškania v sadzbe, ktorú ustanoví Vláda Slovenskej republiky nariadením.

39. Podľa § 1 ods. 2 nariadenia vlády č. 21/2013 Z. z., môže veriteľ požadovať úroky z omeškania v sadzbe, ktorá sa rovná základnej úrokovej sadzbe Európskej centrálnej banky platnej k prvému dňu omeškania zvýšenej o deväť percentuálnych bodov.

40. V konaní bolo preukázané, že medzi žalobcom ako nájomcom a žalovaným ako prenajímateľom vznikol nájomný vzťah uzavretím nájomnej zmluvy na nájom nebytových priestorov zo dňa 1.10.2010.

Nájomný vzťah medzi zmluvnými stranami skončil výpoveďou zo strany žalobcu (nájomcu) a to v zmysle čl. X. ods. 1 písm. bb/ Zmluvy o nájme nebytových priestorov, kde je uvedené, že nájomca môže skončiť nájom, ak obrat v predmete nájmu nedosiahne 800 Eur/m²/rok. Podľa Zmluvy výpovedná lehota pre výpoveď zo strany nájomcu je dvojmesačná a začína plynúť od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po mesiaci, v ktorom bola písomná výpoveď doručená druhej zmluvnej strane. Žalobca dal výpoveď z nájmu z vyššie uvedeného dôvodu dňa 18.12.2012. Výpoveď bola žalobcovi doručená dňa 28.12.2012, teda nájomná zmluva bola ukončená uplynutím dvojmesačnej výpovednej lehoty, t. j. dňa 28.2.2013. Po skončení nájmu mal žalobca záujem na odstránení svojho zariadenia, ktoré chcel použiť v inej predajni. Žalovaný dňa 25.2.2013 Zmluvu o nájme porušil a znemožnil žalobcovi užívať predmet nájmu s tvrdením, že nemá uhradené faktúry a uvedeného dňa, t. j. dňa 25.2.2013 oznámil žalobcovi výkon záložného práva na hnutelný majetok žalobcu z dôvodu neuhradených faktúr žalobcom, popísaných v oznámení. Od 25.2.2013 do 28.2.2013 znemožnil žalovaný žalobcovi výkon užívacieho práva a na základe uvedeného si žalobca uplatnil u žalovaného dňa 3.2.2015 škodu a stanovil lehotu na zaplatenie škody 15.2.2015. Lehota márne uplynula dňa 16.2.2015, a tak sa žalovaný dostal do omeškania počnúc dňom 17.2.2015. Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalobca nemal žiadne nesplatené pohľadávky, o čom žalobca doložil do spisu doklady na čl. 219, 220 súdneho spisu a uvedené dôkazy žalovaný nijako nenamietal. Vzhľadom k tomu, výkon záložného práva bol neopodstatnený a bola tým spôsobená žalobcovi škoda, ktorú vyčíslil a uplatnil si vo výške 24.249,27 € spočívajúcu v hodnote zariadenia predajne a sumu 463,81 €, ktorá predstavuje 3/28-miny dojednaného zaplateného nájomného za mesiac február 2013, za nemožnosť výkonu užívacieho práva od 25.2.2013 do skončenia nájmu dňa 28.2.2013. Výšku tejto škody dostatočne a dôkladne upresnil a vypočítal právny zástupca žalobcu, ako aj doložil dokladmi na čl. 122, 130 až 135 súdneho spisu, ktoré žalovaný nenamietal.

41. S poukazom na vykonané dokazovanie má súd za to, že žalovaný svojím konaním spôsobil žalobcovi škodu a preto súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

42. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je tri dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

43. Podľa § 251 CSP trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

44. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru úspechu vo veci.

45. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

46. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

47. Žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania voči žalovanému v plnom rozsahu, nakoľko bol v konaní úspešný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Spišská Nová Ves písomne v troch vyhotoveniach. (§ 362 ods. 1 zákona č. 160/2015, Civilný sporový poriadok/ ďalej len ako „ CSP“).

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. (§ 359 CSP)

V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka konania , proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).Odvolanie musí byť podpísané. (§ 127 a § 363 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
  - b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
  - c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
  - d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
  - e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
  - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
  - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
  - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia.